

Vásárlói vélemény a Sirius fény-hang készülékről

Idézet Kassai Csilla: 5-ről a 6-ra című könyve 2. kiadásának 8. fejezetéből.

Kedves Katalin!

Pszichoterapeutai képzésem megszerzéséhez munka mellett hét éven keresztül heti két alkalommal utaztam Budapestre. Az utazást most is vállalom, mert az az érzésem, hogy rendkívüli módszerrel hozott össze a SORS, vagy ki-ki nevezze úgy, aminek tartja. Feltételezem, hogy az életem kiteljesülhet, sok lelki nyomorúságottól megszabadulhatok az Ön Harmónia Iskolája segítségével. S ha „csak” a szellemi fejlődésem lesz a haszon, kívánhatok ennél többet?

Nem volt könnyű rövidre fogni a tapasztalataimat, ezért inkább részletesen írom le. Azért teszem ezt, mert Önnek biztosan sokat jelent, ha a részletekről, a folyamatokról pontosan tud. Belátása szerint a lényegemet emelje ki, és természetesen hozzájárulok a közléshez, valamint, hogy munkájában bármikor felhasználhassa, hiszen a könyvében szereplő eseteírásokat, a nevüket adó személyek tették számomra hitelessé, és követendővé a módszert, ösztönöztek arra, hogy próbáljam meg, s tartok ott az életemmel most, ahol tartok. Tehát névvel.

A Sirius AVS-sel olyan tapasztalatokra tettem szert, hogy azt érzem, ez a módszer egy „nagy találkozás”, hatékony, soha korábban nem tapasztalt segítséget jelentett nekem, és ezt örömmel megosztom mindenkivel.

Magamról: Hatodik éve özvegy vagyok, második házasságom volt, összesen négy felnőtt fiam van (akit nem én szültem, az is a fiam). Egy kétkörzetes faluban dolgozom, nagy tanyavilággal, ami kemény „férfimunkát” igényel. Amióta meghalt a férjem, minden nap kijárok autóval, visszaadtam a szolgálati lakást, mert egyedül elviselhetetlen volt ott tölteni a délutánt és az éjszakát. Ez

elég nagy fizikai terhet jelent. Gyermekeim felnőttek, egy éppen válófélben van. Június óta semmi pihenésben nem volt részem, azóta derült ki, hogy fiamék elválnak, mely rendkívül megviselt. Elsősorban azért, mert büntudatom van (most inkább múlt időt használnék), hogy ilyen példát adtam a gyerekeimnek. Az, hogy az első házasságom válással végződött, nagyon sokáig büntudattal gyötört. Ez most elemi erővel feltámadt.

Szeretnék társat, de nem jön össze. Egy férfi leköti a lelkem, bármennyire próbálok szabadulni tőle, nem megy. Kolléga, okos, művelt, stb., de nem vállal, csak kongresszusokon találkozunk, illetve találkoztunk, mert nyár vége óta megszakadt a kapcsolatunk. Ő állítólag független, elvált, de szoros kapcsolatot tart fenn a volt munkatársával, akivel hajdan egy gyermeket hoztak össze, titokban tartva. A kislányt orvosnak taníttatták és már is tudja, ki az apja. Nem akarja, hogy a lány csatlódjon benne, ezért nem vállal föl engem. Ha az eszemmel megértem is, a szívem, az érzéseim nem tudják elfogadni. Négy év alatt vagy nyolcszor próbáltam elszakadni tőle, most talán sikerül, de ebben sem vagyok biztos. Ugyanis, amikor sokadszorra kifejtettem, hogy társat szeretnék, aki szeret és én is szeretem, akit kényeztethetek, s aki az én vállamról is vesz le a gondokból, azt mondta, legyek reális. Már öreg vagyok, én már csak a pénzemért kaphatnék társat. Nagy önértékelési problémát okozott ezáltal. Az eszemmel tudom, hogy nem így van, de azóta nem vagyok a régi énem.

Megszakítottam vele a kapcsolatot, de tényleg nem tudok társat találni. Az igaz, hogy nem is próbálkozom, csak szenvedek a magánytól. Mindezekhez jött még az, hogy kollégám Svédországba ment egy évre, nem kapott helyettest, így én vállaltam a munkát. Emberpróbáló, napi 12 óra (7-7-ig), 5-8 központi ügyelet, esténként mikor hazaértem, mint a mosogatórongy olyan volt az agyam, a háztatás szalad, elégedetlen voltam magammal stb.

December elejére krónikus fáradtság vett erőt rajtam, nem volt időm az egészségemmel foglalkozni (táplálkozás, egészséges mozgás) fáradtan ébredtem, soha nem tudtam kipihenni magam. Éreztem, ha így folytatódik nagy baj lesz. Orvos vagyok és terapeuta, tudtam, hogy testi betegség fellépése fenyegetett. Férjem halála óta antidepresszánt szedtem, hogy valahogy vonszolja magam az életemet, szerettem volna elhagyni, de nem sikerült. Ha nagyon fáradt voltam még megfejtetem este Rivotrillal, jól aludtam, pihenten ébredtem akkor, de szinte soha nem emlékeztem álmaimra. Tudtam, hogy ez nem jó. Az álmok sokat segítenek nekünk. Segítség kellett volna, de nem volt időm szakemberhez fordulni. Rábíztam magam a sorsra. Ugyanakkor november vége felé egyre romlott a pszichés tűrőképességem, apró dolgoktól kiborultam, szétesett a napom, s nagyon gyakran (naponta sokszor!) ez a gondolat ütötte fel fejtét függetlenül attól, hogy mit tettem, miről gondolkodtam: „Meg akarok halni!” Ettől aztán még jobban megijedtem. Mert élni szerettem volna, bár fizikailag egyre rosszabbul éreztem magam. Jobb térdem, derekam, jobb kéz III. ujjának második izülete fáj, duzzadt volt, be sem bírtam hajlítani. És itt lépett az életembe a Sirius AVS, ahogyan azt korábban megírtam. Íme a naplóm (majdnem szó szerint, néha nem kerek mondatokkal)

2006. 12. 04.

Nagyon rossz lelkiállapot, fáradékonyság, depresszió. Az élet többet kíván tőlem, mint amit elbírok. Este előadás. Alig hallok valamit (egész nap nagyon rosszul hallok) úgy érzem, megsüketülök. Azt gondolom, hazamegyek, és öngyilkos leszek. **Egy Sirius készülék bemutatóján kezembe kerül az Agytréning című könyv. Már este olvasni kezdem. Nem a Sirius alkalmazásáról szól, de az agytréner technika is AVS, érdekelnek az esetek...**

2006. 12. 05.

Szerviz – nem fogadják az autóm, mert lefagyott a számítógépes rendszerük. Kiborulok. Fölborul a napom, nem tudom kihasználni az időm. Úgy érzem, szétfolyok. A könyvet olvasva úgy érzem, tennem kell valamit magamért, mert egyre rosszabb testi-lelki állapotba kerülök. Izületeim ma nagyon fájnak. Képtelen vagyok jógázni nyár óta, nem tudok relaxálni. Dühkitöréseim vannak – Hál Istennek, senki nem látja. **Megrendelem a Sirius-t interneten.**

2006. 12. 06.

Csomagküldővel délben megkapom a gépemet. Ügyeletben kipróbálok. Pontosan követem az utasítást, az első négy napban a Schumann frekvenciát használom csak.

2006. 12. 07.

Hajnal 4-től kihívások, már nem is alszom el, 20 perc 7, 8 Hz-en. Este is, azért, mert nagyon rossznak ítélem az állapotom. Első alkalommal enyhe émelygés volt, de azóta elmúlt, s mintha teherbíróbb lettem volna.

2006. 12. 08-09.

Viszonylag jól vagyok. Az utasítás szerint beállítom a 21 és 19 programot ezen a hétvégén. Nem érzek különbséget a frekvenciákban.

2006. 12. 10.

Este ügyeletben írom a naplót, mert fontosnak tartom a változások lejegyzését. Délután a 19-es programot futtattam. Hatalmas munkát végeztem a hét végén. Kitarítottam az egész házat, még az érettségi találkozó összefoglalóját is elkészítettem. Kati (barátnóm) azt mondja, megváltozott a hangszínem, étellel teli. Délután jógaztam.

Érdekes (aláhúzva): a jobb kéz III. ujjá nem fáj, a duzzanat megszűnt. HIHETETLEN! Egyetlen tableta gyógyszer sem szedtem ma be. A Prozac elfogyott, nem szedem, nem is hiányzik. Álmaim vannak. Két fontosnak tűnő álmom volt az utóbbi időben. (Csak a konklúziót írom le, ami számomra megfejtés) Még mindig BÜNTUDAT gyötör. El kellene engedni ezt a büntudatot. A másik álmom konklúziója: „Talán a konferenciás tisztátalan kapcsolatra mondtam nem-et”.

2006. 12. 11.

Este ügyeletben agykontrollal aludtam el, azt programozva, hogy bármilyen nehéz is lesz az ügyelet, reggel friss és energikus leszek. Kemény ügyelet volt, magamtól ébredtem FRISSEN. Végig dolgoztam a délelőttöt. Délben a 09-es programot futtattam. Most láttam először színeket. Zömében piros, kék, sárga és kaleidoszkóp-szerű színekavalkád. Nagyon élveztem. Folytattam a délutáni rendelést. Éjjel álmom (megint csak a konklúzió): "Talán tisztátalan vagyok, és ettől szeretnék megszabadulni, vagy inkább MÁSOK MOCSKÁT IS ÉN AKAROM TISZTÁRA MOSNI?"

2006. 12. 12.

Azt hittem, ezt a keddet megúszom, de nem. Zoli fiamék hazajöttek lakni, ettől feszült lettem. Úgy gondoltam, kiúszom magamból a feszültséget. El akartam menni az uszodába. Egy év óta ugyanott tarom az uszodabérletet – persze nyár óta nem használtam – nincs meg a bérlet. KÉSZ VAGYOK! DEPRESSZIÓ. HALÁLVÁGY. Hát sose lesz ennek vége? A 10. programot futattam. Rosszul aludtam. Álomra nem emlékszem.

2006. 12. 13.

Reggel agyszauna-program (08) Jól vagyok, elvégzem mindazt, amit beterveztem. Még Karácsony előtt volt egy kiborulásom, amikor visszatért a depresszió, a családi gondok miatt. Azóta viszont egyre jobban vagyok.

Naponta egyszer-kétszer használom a Sirius-t sokszor a 22-es programmal végzem a napot. Mindig azt használom, amire úgy gondolom, hogy szükségem van.

Energikus vagyok, sokat és kitartóan dolgozom. A készülék állandóan velem van. Jókedvű, életvidám tervekkel teli, és optimista vagyok. Képes voltam nem-et mondani, visszamondtam a helyettesítést, a felmondási idő 3 hónap. Nem bosszúból, önvédelemből, mert nincs az a pénz, ami az egészségemet pótolná. Harag nélkül tudtam lebonyolítani, segítettem másik helyettest találni.

Drága Katalin! Mit mondhatnék? Még a hajam is jobban áll (utóbbi években a frizurám az indikátora a lelkiállapotomnak!). Azért írtam ilyen részletesen, hogy érzékelti tudja, milyen változások történtek velem és ne vegye patetikusként a következőket: Ön, az AVS módszerekről hallottak, olvasottak és **a Sirius megmentették az életem!** Köszönöm mindazoknak, akik az AVS-sel kapcsolatos összes módszeren dolgoztak!

Őszinte hálás szívvel köszöni az egész családom, szeretteim, barátnóm, akik már komolyan aggódtak értem. Ezerszer köszönöm! Alig várom, hogy találkozunk!

Etelka